

PRUSKI WŁADYSŁAW (1901-1979)

Urodził się 7 kwietnia 1901 roku w Gostyniu jako syn właściciela apteki Bronisława i Julii z domu Czabajskiej (bracia: Marian, Zdzisław, Jarosław). W 1918 roku ukończył Szkołę Rolniczą w Budziszynie. 7 stycznia 1919 roku zgłosił się ochotniczo do powstania wielkopolskiego. Skierowano go do III baterii 1. dywizjonu 1. pułku artylerii polowej. Brał udział w walkach na froncie północnym i Pomorzu. 6 marca 1919 roku z baterii biorących udział w walkach został utworzony 1. pułk artylerii polowej. Po ustabilizowaniu się sytuacji na froncie niemieckim została wydzielona „Grupa Wielkopolska” pod dowództwem pułkownika Daniela Konarzewskiego w celu wzmocnienia sił walczących z Ukraińcami w składzie: 1. pułk strzelców, 1. dywizjon artylerii polowej (w nim służył Władysław Pruski), eskadra lotnicza, pluton łączności. Zostali wysłani (12 i 13 marca 1919 roku) na front ukraiński do dyspozycji gen. Wacława Iwaszkiewicza z zadaniem przebicia okrążenia Lwowa. 17 marca o godzinie 6.00 Wielkopolanie uderzyli w Sądowej Wiszni, zdobywając Mielniki, Bar, Mielatyn, Putatycze, Dobrzany. Od 20 marca do 17 kwietnia 1919 roku trwały walki pozycyjne w pasie 20 km od Gródka Jagiellońskiego do Henrykowa. 17 kwietnia przeszli do natarcia, zdobywając składy wojskowe, biorąc jeńców i zdobywając 20 ciężkich karabinów maszynowych i 7 dział (Mikołajewo, Budniki, Piaseczno), zajęto Stryj. 1 czerwca nastąpiło pożegnanie defiladą we Lwowie. Działa otrzymały plakiety z orłami z metalu „Za Obronę Kresów Wschodnich”. 8 i 9 czerwca jednostki wracały do Poznania.

W dniach 22-26 czerwca 1919 roku wydzielono na Ukrainę Grupę Wielkopolską Bojową pod dowództwem gen. Daniela Konarzewskiego – koncentracja nad rzeką Zgniłe Lipy. Uderzenie przełamało front Ukraińców. 17 lipca artyleria wielkopolska wsparła dalszą ofensywę na Husiatyń. W tym rejonie grupa pozostała do 7 sierpnia. Wielkopolan przeciwnicy nazywali „Rogatymi diabłami” z uwagi na rogatywki. Dowódcy bardzo wysoko oceniali Wielkopolan, ich zaangażowanie (większość to ochotnicy z powstania wielkopolskiego), zdyscyplinowanie, wyszkolenie – wielu brało udział w I wojnie światowej w armii pruskiej. W sierpniu 1920 roku nadszedł czas wielkiej próby – zmierzenia się z największym wrogiem. W wojnie z bolszewikami Władysław Pruski przeszedł w składzie 15. Dywizji Piechoty szlak bojowy. W „Cudzie nad Wisłą” brał udział w grupie uderzeniowej gen. Junga pod Radzyminem.

W latach 1922-1928 pracował w Spółdzielni „Rolnik” w Gostyniu. W 1931 roku nabył młyn we Wrześni przy ulicy Czarniejewskiej. W 1939 roku wraz z rodziną został wysiedlony do Sokołowa Podlaskiego, a następnie zamieszkał w Busku-Zdroju, gdzie był kierownikiem oddziału spółdzielni rolniczo-handlowej.

Po zakończeniu działań wojennych, do 1950 roku prowadził młyn we Wrześni, a po jego upaństwowieniu był magazynierem w Państwowych Zakładach Zbożowych we Wrześni. Pracował również w PGR Ostrowo Szlacheckie i w Centrali Nasiennej we Wrześni. W latach 1962-1966 był młynarzem. Żonaty z Marią Grocholewską, miał sześcioro dzieci (dwie córki i czterech synów). Zmarł 14 maja 1979 roku we Wrześni.